

A vak ügyvéd példaadása

A Fogyatékossgal élők a médiában szakosztály június 7-én, a MÚOSZ székházában Dr. Szabó Miklós vak ügyvédet látta vendégül, aki egyben a Hajdúdorogon 15 éve tevékenykedő Fehér Bot Alapítvány elnöke, és néhány napja a város díszpolgára is.

Különleges életutat ismerhetnek meg a jelenlévők - mondta bevezetőjében **Garamvölgyi Annamária, a szakosztály elnöke**, - hozzáfűzve, hogy az életből vett példákkal szeretnénk a téves ismereteket és az előítéleteket eloszlatni, érzékenyíteni a társadalmat a fogyatékossgal

élő emberek iránt a sajtó útján. - *Úgy gondolom, hogy nekem sikerült meghódítanom a világot Hajdúdorogon, ahol születtem, dolgozom és élek. A Fehér Bot Alapítvány működésének köszönhetően ez a világ, napjainkra kiterjedt az Észak-Alföldi Régió egészére is - kezdte a bemutatkozását a vendég.*

Zöld hályog következtében 16 évesen, második gimnazistaként veszítette el látását az ifjú Szabó Miklós. Tanárai nem hitték, hogy folytatni tudja tanulmányait, de szerencsére erre rácáfolt az élet, mivel társai segítették és felolvasták számára a

tananyagot. Az érettségi jelesre sikerült, de az egyetemi felvételig még egy akadályt le kellett küzdenie. Osztályfőnöke nem bízta, sőt le akarta beszélni a tovább tanulásról. Szülei azonban kiálltak fiuk tervei mellett, és az osztályfőnököt is meggyőzték, hogy segítse a felkészülést. A felvételi az ELTE Állam- és Jogtudományi Karára sikerült és öt évvel később summa cum laude minősítéssel vehette át a diplomát. Ezt követően a munkára sem kellett sokat várnia: szülővárosában helyezkedett el három termelőszövetkezet jogászaként. Húsz éven keresztül látta el ezt a munkakört, majd a rendszerváltáskor megvalósulhatott a nagy álom: felvették az ügyvédi kamarába és Hajdúdorogon megkezdte praxisát. Ezt már a fia viszi tovább és édesapja öröme a városban működő négy ügyvédi iroda között megőrizte vezető helyét.

Dr. Szabó Miklós egy szívinfarktus után „kisebbre vette a lángot”, a kezdeményezésére 1996-ban megalakított Fehér Bot Alapítványra helyezte a hangsúlyt, azzal a céllal, hogy minél több segítséget nyújtson látássérült sorstársainak. Ma már több mint 100 munkatárssal dolgoznak, elemi rehabilitációt, OKJ-képzést, akkreditált gimnáziumi oktatást, számos kulturális programot biztosítva mintegy ezer ügyfelüknek. Foglalkoztatási rehabilitációjuk eredményeként évente 16-20 vak és gyengénlátó embert tudnak elhelyezni a nyílt munkaerőpiacon. Ez nem kis teljesítmény ott, ahol átlagosan 25%-os a munkanélküliség.

Végezetül így összegezte mondanivalóját: – Sem a látóknak, sem a látássérülteknek nem szabad kevesebbet akarniuk, mint ami elérhető. Ekkor tudjuk csak meghódítani a világot a magunk területén! Az Alapítvány rehabilitációs tanárai a hétköznapi életben használatos segédeszközökkel – mint pl. a beszélő konyhai és személyi mérleg, vérnyomásmérő – ismertették meg a szakosztály tagjait, majd kipróbálhatták a képernyőolvasó és nagyító programmal felszerelt számítógépet is, amely már nélkülözhetetlen a látássérültek számára.

Bartha Zsuzsanna /újságíró